

virkning for naboer, som i den forudgående kontrolprocedure ikke havde partsstatus, og kan gøres gældende over for disse i efterfølgende tilladelsesprocedurer, selv om disse har mulighed for at rejse deres indsigelser mod projektet i disse tilladelsesprocedurer (i hovedsagen nærmere betegnet, at projektets indvirkninger udgør en trussel mod deres liv, sundhed eller ejendom, eller at de udsættes for urimelige gener i form af lugt, støj, røg, støv, vibrationer eller på anden måde)?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

- 2) Kræver EU-retten, navnlig direktiv 2011/92 som følge af den direkte virkning af dets bestemmelser, at den i spørgsmål 1 beskrevne bindende virkning udelukkes?

(¹) EUT 2012 L 26, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7. november 2013 — Annegret Weitekämper-Krug mod NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

(Sag C-571/13)

(2014/C 24/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Annegret Weitekämper-Krug

Sagsøgt: NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 27, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (¹) (EFT 2000 L 12, s. 1) fortolkes således, at den ret, som sagen senere indbringes for, og som i henhold til artikel 22 i forordningen har enekompetence, alligevel skal udsætte sagen, indtil det er afklaret endeligt, om den ret, som sagen er blevet indbragt for i første omgang, og som ikke har enekompetence i henhold til 22 i forordningen, har kompetence til at træffe afgørelse i sagen?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 8. november 2013 — Hewlett-Packard Belgium SPRL mod Reprobel SCRL

(Sag C-572/13)

(2014/C 24/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Sagsøgt: Reprobel SCRL

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal ordene »rimelig kompensation«, der er anvendt i artikel 5, stk. 2, litra a), og artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29/EF (¹) fortolkes forskelligt alt efter, om den reproduktion, der foretages på papir eller et lignende medium ved hjælp af en fotografisk teknik eller en anden proces med tilsvarende virkning, foretages af en hvilken som helst bruger eller foretages af en fysisk person til privat brug og til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle? Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, hvilke kriterier skal denne forskellige fortolkning da bygge på?

- 2) Skal artikel 5, stk. 2, litra a), og artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29 fortolkes således, at de tillader medlemsstaterne at fastsætte den rimelige kompensation, som tilkommer rettighedshaverne, i form af:

- 1) et fast vederlagt betalt af producenten, importøren eller erhververen inden for Fællesskabet af apparater, som gør det muligt at kopiere beskyttede værker, i forbindelse med, at disse apparater bringes i omsætning på det nationale område, hvis størrelse udelukkende beregnes i henhold til den hastighed, hvormed kopimaskinen kan tage et antal kopier i minuttet, uden anden forbindelse med den eventuelle skade, som rettighedshaverne lider,

og

- 2) et forholdsmæssigt vederlag udelukkende fastsat ved en enhedspris ganget med det antal foretagne kopier, som er forskelligt alt efter, om debitoren har samarbejdet i opkrævningen af dette vederlag, som opkræves hos fysiske eller juridiske personer, som tager kopier af værker, eller i givet fald, således at disse personer friholdes for deres forpligtelse, af personer, der mod betaling eller gratis stiller et reproduktionsapparat til rådighed for andre.

Såfremt svaret på dette spørgsmål er benægtende, hvilke kriterier, som er relevante og sammenhængende, skal medlemsstaterne da følge for, at kompensationen i overensstemmelse med EU-retten kan anses for rimelig, og at der indføres en rimelig balance mellem de berørte personer?